

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Pataricza György ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Ábrahám István ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., X.r., XI.r., a XII.r., XIII.r., a dr. Szalay Endre ügyvéd által képviselt XIV.r., XV.r., XVI.r., XVII.r. alperesek ellen együtt gazdálkodásból eredő igény iránt a Veszprém Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Veszprémben, 2009. július 8. napján hozott 3.P.20.745/2009/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 9., az I.r. alperes részéről 7. és 8.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben és az alábbiak szerint megváltoztatja.

A **helység 1-i** ...1.hrsz.-ú 3833/8842 hányad, a ...2.hrsz. 1/1 hányad, a ...3.hrsz. 1/1 hányad, a ...4.hrsz. 1/1 hányad, a ...5.hrsz. 1/1 hányad, a ...6.hrsz. 4671/6100 hányad gyp megjelölésű, a ...7.hrsz.-ú 2160/11638 hányad szántó megjelölésű és a ...8.hrsz.-ú 86/49597 tulajdoni hányadú erdő megjelölésű ingatlanok vonatkozásában az I.r. alperes által élettársi közös vagyon megosztásaként a felperes részére 15 napon belül fizetendő ellenérték összegét 1.181.300 (egymillió-egyszáznyolcvanegyezer-háromszáz) forintra leszállítja.

Az ítéltábla megállapítja, hogy az I.r. alperest a fentebb megjelölt ingatlanok után többlethasználati díjként 2008.év januárjától 2010.november 11.napjáig terjedő időre a felperes felé 88.500 (nyolcvannyolcezer-ötszáz) forint használati díj fizetési kötelezettség terheli.

Köteles az I.r. alperes 15 nap alatt a felperes részére megfizetni 88.500 (nyolcvannyolcezer-ötszáz) forint többlethasználati díjat.

Az ítéltábla ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az I.r. alperes részére 150.000 forint másodfokú perköltséget.

Köteles az I.r. alperes az állam részére a Győri Ítéltábla Gazdasági Hivatala felhívására megfizetni 14.425 (tizennégyezer-négyszázhuszonötezer) forint állam által előlegezett egyéb költséget.

A feljegyzett 250.400 (kettőszázötvenezer-négyszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket és az 57.700 (ötvenhétezer-hétszáz) forint állam által előlegezett egyéb költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek az együtt gazdálkodásuk során közösen vásárolt 47,59, 43,01, 25,01, 21,6, 63,1, 37,1, és a 24,42 aranykorona értékű, az I.r. alperes tulajdonaként nyilvántartott **helység 1-i** külterületi ingatlanok tulajdoni hányada megváltási áráként - beszámítva az életközösség megszakadásakor a felpereshez került 400.000 forintot és az I.r. alperes által megfizetett közös adósságot - 2.000.000,- forintot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. A II-XVII.r. alpereseket a fentiek túrésére kötelezte. Megállapította, hogy a perrel felmerült költségeiket ők viselik, míg a le nem rótt kereseti illetéket és az előlegezett költséget az állam viseli.

Ítéletének jogi indokolása szerint a peres felek 1992. június 20. napjától 2002. január 6. napjáig élettársi kapcsolatban éltek, együttélésük eredményeként élettársi közös vagyon keletkezett.

A peres felek szerzési arányát 50-50 %-ban határozta meg.

Az életközösség megszakadásakor meglévő állatállományt az I.r. alperes különvagyonaként számolta el, mivel álláspontja szerint az I.r. alperes már az életközösség előtt jelentős állatállománnyal rendelkezett, amelyet a szaporulattal részben szinten tartott, a másik részét értékesítve pedig biztosították a család megélhetését és a gazdálkodás feltételeit.

Álláspontja szerint a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az életközösség ideje alatt közösen vásároltak jelentős mennyiségű állatállományt. Ezen bizonyítási kötelezettségének a felperes nem tudott eleget tenni. Az állományt kezelő állatorvos érdektelen tanú által előadottak a felperes előadását kétségessé tették. Ugyanakkor a felperes közeli hozzátartozóinak a tanúvallomását e körben nem fogadta el, mivel álláspontja szerint tőlük elfogulatlan vallomástétel a rokoni kapcsolatra figyelemmel nem volt elvárható.

A megyei bíróság az élettársi kapcsolat alatt szerzett ingóságok elszámolását jelen perben mellőzte, mivel azokat a peres felek az élettársi kapcsolat megszakadásakor értékarányosan megosztották és ez a megosztás ténylegesen folyamatba ment. E körben figyelembe vette, hogy a meghallgatott tanúk vallomásából megállapítható, hogy a felperes két teherautóval költözött el az életközösség megszakadásakor és lényegében magával vitte az értékesebb háztartási berendezéseket, gépeket és felszerelési tárgyakat. Az eredeti kereseti kérelmében is azt adta elő, hogy az ingókat egymás között értékarányosan megosztották. Ugyanakkor az I.r. alperes birtokában maradtak a mezőgazdasági vállalkozáshoz szükséges gépek és felszerelések.

A felperes terhére vette figyelembe azt is, hogy az Ajkai Városi Bíróság előtt a P.20.180/2002. szám alatt folyamatban volt perben - mely az együtt gazdálkodás tárgyát képező **Helység 1**, ... utcai ingatlanra vonatkozott - maga sem hivatkozott az ingóságok értékaránytalanságára.

Tényként állapította meg, hogy a felperes az életközösség megszakadásakor az "A" Banknál lévő bankbetétből 400.000,- forintot felvett az életközösség megszakadása előtt rövid idővel és ezt az összeget a felek nem számolták el egymás között.

Megállapította, hogy az I.r. alperes az életközösség megszakadását követően a felperessel közös adósságból 400.000,- forintot az "B" Kft-nek és az áruvásárlási hitelre 89.250,- forintot megfizetett, melynek fele része a felperest terhelte.

A külterületi ingatlanok vonatkozásában az I.r. alperes 1991. február 10. napján - még az élettársi kapcsolat létesítését megelőzően - 41,23, 1991. március 29. napján 63,16 aranykorona értéket szerzett, melyet az alperes különvagyonaként vett figyelembe.

Álláspontja szerint a peres felek az életközösség fennállása alatt összesen 262,41 aranykoronát vásároltak, amelynek felhasználásával az I.r. alperes megvásárolta a **helység 1-i ...5, a ...4, a ...2., a ...10., a ...3., a ...6, a ...1., a ...9. és a ...11,** valamint a ...hrsz. alatt felvett gyepterület és rét művelési ágú ingatlanokat.

Ezen ingatlan forgalmi értékét "C" szakértői szakvéleménye alapján 4.832.000,- forintban állapította meg.

Az I.r. alperes által fizetendő megváltási árba beszámította a felperes által elvitt 400.000,- forintot és az I.r. alperes által fizetett 489.250,- forint közös adósság fele részét, így mindösszesen 2.000.000,- forint megfizetésére kötelezte az I.r. alperest.

A megyei bíróság a felperesnek a külterületi ingatlanok használati díjával kapcsolatos kereseti kérelmét nem találta alaposnak. Álláspontja szerint a felperes nem tulajdoni igényt kívánt érvényesíteni, másrészt pedig a külterületi ingatlanok - rét és gyepterület művelési ágú - használati értéke tulajdonképpen az állatok ellátását biztosítja, másrészt pedig az aranykorona érték felhasználásával történt vásárlások alapján nem azonosíthatók be.

Az ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezést nyújtott be.

A felperes fellebbezésében kérte a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy az ítélet tábla az I.r. alperes által részére fizetendő ellenérték összegét emelje fel 5.355.530,- forintra.

Egyben kérte kötelezni az I.r. alperest 2002. január 1. napjától kezdődően a közös tulajdon megszűntetéséig terjedő időszakra évi 300.000,- forint többlethasználati díjra, a földterületek használata után. Középidőtől kezdődően igényt tartott a törvényes mértékű késedelmi kamatok megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolása szerint a megyei bíróság tévesen fogadta el, hogy bizonyos földterületek, illetve aranykorona értékek az I.r. alperes tulajdonát képezik. Álláspontja szerint valamennyi földterületet az élettársi együttélés ideje alatt vásároltak, így az közösnek minősül. Hivatkozott arra is, hogy az I.r. alperes az Ajkai Városi Bíróság előtt 1.P.20.069/2002.számon folyamatban volt perben elismerte, hogy 62 ha nagyságú földterülete van, amelyet vele együtt közösen vásárolt. Így valamennyi földterület élettársi közös vagyon.

A birkaállomány vonatkozásában vitatta a megyei bíróság azon jogi álláspontját, hogy nincs különbség az életközösség megkezdésekorinak juhállomány és az életközösség megszűntetésekorinak állomány nagysága között.

A bizonyítási eljárás adataiból az állapítható meg, hogy jelentős mértékű a szaporulat és az I.r. alperes egyáltalán nem rendelkezett annyi birkával, mint amennyit az ítélet megállapít.

Kérte kiemelten figyelembe venni "D" állatorvos, "E", "F" és édesanyja tanúvallomását. A meghivatkozott tanúvallomásokból az állapítható meg, hogy jelentős mértékű, 100-150-200 darab birkaállomány növekedés történt.

Az ingóságok vonatkozásában 1.737.000,- forint értékkülönbözetet megfizetésére tartott igényt. Azt elismerte, hogy kezdetben az ingóságokkal nem kívánt foglalkozni, de mivel az alperes a vagyonmérlegbe beállította a közös szerzeményű ingókat, ezért terjesztette elő az ezzel kapcsolatos igényét. Hangsúlyozta, hogy az I.r. alperesnél az összes mezőgazdasági gép és felszerelés ott maradt, amelyet együtt vásároltak. Ezek értéke jelentősen meghaladja az egyéb ingóságok értékét, így az alperes köteles az általa meghatározott értékkülönbözet megfizetésére.

Vitatta a megyei bíróságnak a földterületek használati díjával kapcsolatos jogi álláspontját. Hangsúlyozta, hogy a perbeli földterületek élettársi közös vagyont képeznek és az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéstől függetlenül ő is $\frac{1}{2}$ részben tulajdonosa telekkönyvön kívül ezen ingatlanoknak. Az életközösség megszakadását követően pedig a legelőket és a gyepterületeket kizárólag az alperes használja.

Kérte nyilatkoztatni az elsőfokú eljárásban már kirendelt "C" igazságügyi ingatlanforgalmi szakértőt, jelölje meg ezen földterületek éves használati díját 2002. január 1. napjától kezdődően.

Az ingóságok értékének megállapítására is kérte ingószakértő kirendelését, mivel erre nem került sor.

Az alperes fellebbezésében kérte a megyei bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a felperesnek járó ellenérték összegének 735.058,- forintra történő leszállítását. Igényt tartott az első- és a másodfokú perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolásául előadta, az elsőfokú eljárásban hitelt érdemlően igazolta, hogy 41,3 Ak-t és 63,1 Ak-t még az élettársi kapcsolat létesítését megelőzően, 1991.évben vásárolta meg, így ez az ő különvagyonát képezi. Ezen aranykorona érték levonásával az élettársi kapcsolat alatt szerzett aranykorona érték összesen 156,30 Ak mezőgazdasági föld.

A **helység 1-i ...1.hrsz-ú** ingatlanban öröklés és ajándékozás címén szerzett 10 Ak értéknek megfelelő 1000/8842 tulajdoni hányadot és ezen ingatlanban csak 38,33 Ak értéknek megfelelő 3833/8842 tulajdoni hányadot szerzett a korábban megvásárolt aranykorona értékéből.

A **helység 1-i ...9. hrsz-ú** ingatlanból szintén öröklés és ajándékozás jogcímén szerezte meg az 1000/18082 tulajdoni hányadot.

A **helység 1-i ...2.hrsz-ú** ingatlant nem a korábban megvásárolt aranykorona érték után kapta meg, hanem azt az együttélés ideje alatt, 1997. augusztus 14. napján kelt szerződéssel vásárolta.

A részarány-kiadás címén megszerzett **helység 1-i ...10.hrsz-ú** ingatlanban 107,09 Ak értéket kapott az 1991. február 10. napján és az 1991. március 28. napján megvásárolt aranykorona értékek után. Ez esetben csak az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmas okirat készült az élettársi kapcsolat fennállása alatt.

Így a fellebbezésében tételesen megjelölt ingatlanok tartoznak csak az élettársi közös vagyonhoz, mégpedig 254,91 ak értékben, amely összesen 37 ha 8727 m2 területű gyepterület, 1019 m2 erdő ingatlant és 2 ha 0861 m2 területű szántó ingatlant jelent. Ezen ingatlanok összértéke a beszerzett igazságügyi szakértői szakvélemény alapján 3.248.616,- forint. Ezt az összeget kell közte és a felperes között $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban levonni, így a felperes jutója 1.624.308,- forint. Ezen összegből azonban levonásba kell helyezni a

felperes által elvitt 400.000,- forint készpénzt, valamint az általa a felperes helyett kifizetett 489.250,- forint közös adósságot, tehát összesen 889.200,- forintot. Így a felperesnek járó ellenérték 735.058,- forint.

Kérte, az ítéltábla kötelezze a felperest a Pp.78.§-a alapján az ő felmerült elsőfokú perkölségének a megfizetésére figyelemmel arra, hogy a felperes követelése vele szemben 7.130.500,- forint volt, tehát túlnyomórészt pervesztes lett.

A Pf.5. sorszám alatti fellebbezési ellenkérelmében kiemelten hivatkozott arra, hogy az Ajkai Városi Bíróság 2.P.20.180/2002. szám alatt folyamatban volt perében a felperes úgy nyilatkozott, hogy az együtt gazdálkodás során szerzett ingóságok teljes egészében megosztásra kerültek és ebből az I.r. alperessel szemben semmilyen további követelése nincs.

A megyei bíróság az állatállományra helyesen állapította meg, hogy vagyonszaporulat nem következett be.

Az elsőfokú eljárásban meghallgatott elfogulatlan tanúk, így "D" és "G" tanúk vallomásából egyértelműen megállapítható, hogy az életközösség megkezdéskori és az életközösség megszakadaskor meglévő állatállomány létszáma azonos volt. A felperes fellebbezésében meghivatkozott tanúk vallomása, mivel hozzátartozók, elfogulatlannak nem tekinthetők.

Az ítéltábla a felperes fellebbezésében felhozott érveire figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a perben a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok rendelkezésre állnak-e, avagy további bizonyítási eljárás lefolytatása szükséges. Úgy ítélte meg, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok a külterületi ingatlanok használati díja vonatkozásában nem állnak rendelkezésre, ezért a Pp.249.§.(2) bekezdése alapján részbizonyítási eljárás keretében elrendelte a beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői szakvélemény kiegészítését.

"C" igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő a Pf.10. és a Pf.14. sorszám alatti kiegészítő ingatlanforgalmi szakvéleményében a 37 ha 8727 m² legelő, a 2 ha 0861 m² területű szántó és a 0,8 Ak értékű erdő vonatkozásában 2002. januárjától 2010. évig terjedő időszakra vonatkozóan a használati díj összegét 461.664,- forintban állapította meg, melynek fele része 230.682,- forint.

Ezen eljárási adatokkal az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének tényállását egyben kiegészítette.

A felperes fellebbezése a használati díj körében kis mértékben, míg az I.r. alperes fellebbezése nagyobb részt a alábbiak szerint alapos.

Az ítéltábla a külterületi ingatlanok tulajdonjoga vonatkozásában részben osztotta az I.r. alperes fellebbezési érvelését.

Az ítéltábla az elsőfokú eljárásban beszerzett földhivatali iratok alapján (3.P.21.371/2005/28.) tényként állapította meg, hogy a felperes és az I.r. alperes az

élettársi kapcsolatuk fennállása alatt - 1992. június 20-tól 2002. január 6-ig - az alább megjelölt ingatlanokat szerezték közösen:

1./ helység 1-i ...1. hrsz-ú gye	3833/8842 hányad	7,3715 ha
2./ helység 1-i ...2. hrsz-ú gye	1/1 hányad	9,6190 ha
3./ helység 1-i ...3. hrsz-ú gye	1/1 hányad	2,6951 ha
4./ helység 1-i ...4 hrsz-ú gye	1/1 hányad	5,3301 ha
5./ helység 1-i ...5 hrsz-ú gye	1/1 hányad	10,7046ha
6./ ...6 hrsz-ú gye	4671/6100 hányad	2,1524 ha

Gyep összesen : 37 ha 8727 m2

7./ helység 1-i ...11 hrsz-ú szántó ingatlan	7160/11638 hányad	2,0861 ha
8./ helység 1-i hrsz-ú erdő	86/49597	1019 m2

Ugyanakkor az I.r. alperes kizárólagos tulajdonát (különvagyont) képezik az alábbi ingatlanok:

1./ helység 1-i ...1. hrsz.	1000/8842 tulajdoni hányad	10 Ak öröklés és ajándék jogcímén
2./ helység 1-i ...9. hrsz.	1000/18082 hányad	öröklés és ajándék jogcímén
3./ helység 1-i ...10. hrsz.	1/1 tulajdoni hányad.	

Az elsőfokú eljárás adatai alapján tényként állapítható meg, hogy az I.r. alperes még az életközösség létesítése előtt, 1991. február 10. napján 42,23 Ak-át, március 28-án pedig 63,16 Ak-t, összesen 104,4 Ak-t vásárolt. Ezen aranykorona ellenében részarány kiadás jogcímén szerezte meg a fentebb már megjelölt **...10.** hrsz-ú ingatlan tulajdonjogát.

Az ítéletábra álláspontja szerint az I.r. alperes a fentebb részletesen megjelölt **helység 1-i ...1.**, a **...9.** illetve a **...10.** hrsz-ú ingatlanok vonatkozásában a Pp.164.§.(1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett és ítéleti bizonyossággal igazolta, hogy ezen ingatlanok az ő kizárólagos polgári jogi tulajdonát képezik, a különvagyona.

Az ítéletábra az élettársi kapcsolat fennállása alatt vásárolt összesen 37 ha 8727 m2 területű gye ingatlanok értékét a beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői szakvélemény alapján - amelyet a peres felek is elfogadtak - 3.029.816,- forintban (8,- Ft/m2), a 2 ha 1184 m2 szántó ingatlan értékét 211.800,- forintban (10,- Ft /m2), míg az 1019 m2 területű erdő értékét 10.190,- (10,- Ft/m2), mindösszesen 3.251.816,- forintban állapította meg.

Így az ingatlanokból a felperes jutója: 1.625.900,- forint.

Az életközösség megszakadását röviddel megelőzően a felperes 400.000,- forint közös vagyoni pénzt elvitt magával, amelynek ½ része 200.000,- forint az I.r. alperest illeti. Ugyanakkor az I.r. alperes összesen 489.250,- forint közös adósságot fizetett ki, amelynek

½ része a felperest terheli, tehát 244.625,- forint. Így a felperest terhelő és az l.r. alperesnek járó összeg kerekítve 444.600,- forint. Ezen összeget az ítéltábla a Ptk.296.§.(1) bekezdése alapján a felperesnek az ingatlanokból járó 1.625.900,- forint ellenértékbe beszámította, így a felperesnek a fentebb részletesen megjelölt ingatlanokból eredően élettársi közös vagyon megosztása jogcímén 1.181.300,- forint jár.

Részben alapos a felperesnek az ingatlanok használati díj megfizetésére vonatkozó fellebbezése.

Az ítéltábla e vonatkozásban nem osztotta a megyei bíróság jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. A Ptk.140.§-ának (1) bekezdése, valamint a 141.§-ában foglaltak alkalmazása körében az ítélkezési gyakorlat következetes abban, hogy a tulajdonostársnak elsődlegesen az ingatlan birtoklására és használatára van joga, pénzbeni térítést csak akkor igényelhet, ha tulajdoni hányadának megfelelő használata - felek megállapodása, vagy a bíróság döntése következtében - nincs módja, vagy tulajdonostársa attól jogellenesen elzárja (BH 1992.313.).

A peres eljárás adataiból tényként állapítható meg, hogy a felperes és az l.r. alperes között az életközösség 2002. január 6. napján szakadt meg, ekkor a felperes az l.r. alperestől elköltözött. Ezt követően az együttélés ideje alatt közösen vásárolt, a fentebb 1-8./tételszám alatt felsorolt gyepek, szántók és erdők megjelölésű ingatlanokat kizárólag az l.r. alperes használta. A felperes jelen peres eljárást megelőzően birtokba bocsátás, illetve használati díj iránti igényt nem érvényesített. A használati díj iránti igényét csupán jelen perben a 85.sorszámú végleges keresetében 2008. március 31. napján terjesztette elő az alperessel szemben 2002. január 1. napjától kezdődően.

Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes csak a keresetlevél benyújtását követően, tehát 2008. április 1. napjától kezdődően igényelhet a tulajdoni hányada alapján használati díjat, mivel az alperes az ingatlan ingyenes használatában ezen időpontig joggal bízhatott, ez a jogviszony utólag visszerhessé nem tehető. Az igény érvényesítés elmaradásának anyagi következményeit jogszerűen a felperes nem háríthatja át az alperesre, 2008. április 1. napját megelőzően tőle többethasználat fejében díjat nem követelhet.

Az ítéltábla a részbizonyítási eljárás keretében a beszerzett igazságügyi kiegészítő ingatlanforgalmi szakértői szakvélemény alapján megállapította, hogy a felek élettársi közös tulajdonát képező ingatlanok használati díja 2008. évben 64.940,-, 2009. évben 49.461,- és 2010. évben 62.520,- forint, mindösszesen 176.920,- forint. Ezen összeg fele része illeti meg a felperest használati díj címén, ami kerekítve 88.500,- forint. Így ezen összeg 15 nap alatt történő megfizetésére kötelezte az l.r. alperest. Ezt meghaladóan azonban a felperes fellebbezését a fentebb már kifejtett indokok alapján megalapozatlannak találta.

Nem alapos a felperesnek a birtokaállományra vonatkozó fellebbezése sem.

Az elsőfokú eljárás adatai alapján a megyei bíróság ítéletében helyesen állapította meg, hogy az életközösség létesítésekor l.r. alperesnek kb. 250 - 300 darab birkaállománya volt, tehát ugyanannyi, mint az életközösség megszakadásakor.

Az ítéltábla megítélése szerint az állatállomány nagysága vonatkozásában a felperes közeli hozzátartozóinak - édesanyjának id. "E", sógornőjének ifj. "E" és a felperes

bátyjának "H" - a tanúvallomását közeli rokoni kapcsolat miatt nem lehet figyelembe venni, hiszen ezen személyektől nyilvánvalóan nem várható elfogulatlan tanúvallomás.

Ugyanakkor a perben kihallgatott állatorvos dr. "D" (25. jkv.), az I.r. alperes volt házastársa I.rendű alperes nevené (25.jkv.7.oldal), illetve a felperes volt házastársának "I"- nek a tanúvallomása (30. jkv.) és "K" inszeminátor érdektelen tanú vallomása (42. jkv.) alapján tényként állapítható meg, hogy az I.r. alperesnek már az élettársi kapcsolatot megelőzően a juhállománya kb. 200-300 darab volt és ugyanilyen mennyiségű juhállománya volt az életközösség megszakadásakor is. A felperes a juhállomány kezdő- és befejező mennyisége vonatkozásában a Pp.164.§.(1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni és ítéleti bizonyossággal azt nem tudta igazolni, hogy 150 - 200 darab juhállomány-szaporulat keletkezett az együttélésük ideje alatt.

Az ítéltábla nem osztotta a felperes fellebbezését az ingóságok elszámolása körében sem.

A megyei bíróság a rendelkezésre álló eljárási adatok alapján helyesen állapította meg, hogy a peres felek az élettársi kapcsolat megszakadásakor az ingóvagyonukat értékarányosan, véglegesen és teljes körűen megosztották, ez a természetbeni megosztás ténylegesen fogamatba is ment, így az ingóságok újbóli elszámolására jogi lehetőség nincs.

Az elsőfokú eljárás adataiból tényként megállapítható, hogy a felperes a keresetlevelében az ingóságokkal kapcsolatban elszámolási igényt nem terjesztett elő. A 7. sorszámú iratában pedig akként nyilatkozott, hogy az ingóságokat nem veszi leltárba, mivel azokat megosztották természetben. A jelen per felperese az Ajkai Városi Bíróság előtt P.20.180/2002. számú perben - ahol jelen per felperese alperes volt, míg az I.r. alperes felperes - úgy nyilatkozott, hogy „az ingóságokat megosztottnak tekinti”, ezen túlmenően „a felperesnek nem kell tartania attól, hogy az ingók vonatkozásában az alperesnek vele szemben lenne igénye”.

Ugyanakkor az elsőfokú eljárásban tanúként meghallgatott "J" érdektelen tanú (96.jkv.5.oldal) úgy nyilatkozott, hogy a felperes egy 5 tonnás L-el költözött el és a felek között semmiféle nézeteltérés nem volt. Az I.r. alperes is és a felperes is mondta, hogy milyen ingóságot rakjanak fel az autóra és azt rakták fel. Tudomása szerint a felek egymás között megegyeztek, de azt konkrétan nem tudja, hogy miről.

A fenti felperesi nyilatkozatokból és az érdektelen tanú vallomása alapján teljes bizonyossággal megállapítható, hogy a felperes és az I.r. alperes az élettársi kapcsolat során közösen szerzett ingóvagyonukat ráutaló magatartással természetben megosztották és ez a megosztás fogamatba ment. Korábban az értékarányosságot a felperes sem vitatta. Így az ítéltábla álláspontja szerint az ingóságok ismételt elszámolására már jogi lehetőség nincs figyelemmel arra is, hogy a felperes a hosszantartó peres eljárás során kétséget kizáróan nem tudta igazolni, hogy mely ingóságok tartoztak az élettársi közös vagyonukhoz.

Az ítéltábla nem osztotta az I.r. alperesnek az elsőfokú perköltség megállapítására vonatkozó fellebbezési érvelését. A megyei bíróság az 1/2008.(VIII/G.) pontja alapján helyesen rendelkezett úgy, a perköltség viselésének általános szabálya az, hogy mindegyik peres fél viseli a saját költségét.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján részben megváltoztatta.

Az ítéltábla a Pp.81.§.(1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban túlnyomórészt pervesztes felperest az I.r. alperes felmerült másodfokú perköltségének a megfizetésére.

A peres eljárásban a felperes teljes személyes költségmentességben részesült, így a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket és az állam által előlegezett költséget a 6/1986.(VI.26.) IM. számú rendelet 13.§. (1) bekezdés 14.§-a értelmében az állam viseli, míg az I.r. alperes a már hivatkozott Pp.81.§.(1) bekezdése és a felhívott IM. számú rendelet 13.§.(2) bekezdése alapján a peresztessége arányának megfelelő összegű állam által előlegezett költséget köteles megfizetni.

Győr, 2010. évi november hó 11.napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró